

من وام, ھاوریم

ھیوا قادر

2004-1-21

به تهرې ماچه كان سهوزم كهرهوه
به لهرې ترپه ی چراكان دلم داگیرسینه .
سنگم پرکه له په نجرهوه
رؤحم له هیلانه ی بادا به جیبیلله .
رومه ت بنی به دلمهوه
تا تینی گهرمی سهر بلوری هه موو چراکانی پیبگا ,
نه گینا دلم نه که ویته زهریاپه که وهوه
نه بییت به نه هه نگیکی توره و ته نیا .
وهك سوانی بهرد به دهم باوه
هه میشه
یه خسیرمکه به بینین ,
تا هینده ی رووناکی سهر تائی جائجا ئوکه یهك
نیگام له وینانه دا چه که ره بکات که نه یانبینم .

له جه بیه ت وهسوه سهکانی دئی خوم
زهویم لی نه بی به گوئخانه یه کی گه ورهوه
مرؤ به دره ختگه لیکی توتکه نه گرتوو بزئو .
دلم وهك زهرده ی نیواران نه لهرزی له عه شقا ,
وهك ماتى نالایه کی به جیماوی جه نگیکی دؤراو
تك تك خه یالا تم لی نه چوری .

خودايه دلم وهك چرايهك پرکه له ترپه ترپي ژيان
تا گهرمی دئی خوم به نه مانه ت به خشم به شه مامه يهك تا ئالبی,
عه جولیم بخرمه ناو دهنووكی زهردی به به چکه چوله که یه که وه تا فیربی.
پرکه له سه بری گه یینی باوکایه تی, له چاوه روانی ئیلی بو روونبوونه وه,
له بی فیزی جنوکه, له گه شکه ی ریکه وتی جوانی.
هه لاهه لام که به دهنوکی تاق تاق که ره, تا ره شه با له مندا رهنگی خوی له بیرکا,
وهك بوورکان گهرم که, بمبه خشه به بوومه له رزه له به رختری سه وزبوونی چلی گیا,
وهك کریمک هیزی گیرانه وهی ژیانم له ناو کتییی مهرگا پییبه خشه,
وهك عاشتیکی به ناهه ق کوژراو تووی وه نه وشه له تووی برینه کا نما شین که,
حه سره ته کانم وهك گوئی هه ئوه ریوی میوه به ره دم با,
هینده ی ئالبوونی کلویهك گل دلخوشمه که به خه ونی سه وزبوون.

یه خسیرمه که به یینی مژده يهك که به ریویه,
مژده يهك که کویله ی هاتنه,
به داگیرسانی گوئنه ستیره يهك له کولانی شه ودا,
به نوکی زمان, تامکردنی شه ونمی دووتویی گوئه باخیک,
به هه ئمژینی وینه ی باخیکی سه وز له چا و نوقاندنی هه ناسه يه کدا,
به کوکردنه وهی ته که تویرانی رووناکي سه رگه لایهك, له دلویپیکدا,
به دهنگی تکاوی قه تره يهك ناو له ده فری بیده نگیا,
له بریسک و باقی نیگای جوانی
که تا عومر باقی بی له سه ر نوکی پی به لامدا تیده پهری و
ده ئی چونی.
به دلخوشی ده مکردنه وهی چرویه کی مور له به ژنی نه رخره وانا,
له خنه خنی سه رکه وتنی کیسه ئیک به سه ر به ردیکدا,
له ختوکه ی گهرمی ژیربائی پوشکه به قنگه به سه ر گومیکي شینه وه,
به ئاسته م هه ستانی هالاوی کلویهك به فر له سه ر لوتکه ی کیویک,

خه نیمکه له خوشی خر مه خرمی تالیك گيا له ده می هه زار پییه کدا .
هه تمکیشه له جواناوی شور دنی قالییهك که پریت له نه خش و نیگار ,
خودایه یه خسیری جوانییه کانم که , با دئی ناشیرینی نه یه شی ,
دهنا ده بمه عه بدیکی رسواو نابینا .

خودایه بملدهری ,
عه شق و بیدهنگی و ته نه ایم بهری ,
ئاگر و بیدهنگی و ته نه ایم بهری ,
ئاگر و کرپوهو ته نه ایم بهری ,
ئاگر و کرپوهو خه یائم بهری .